

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Psalm 63, 6
Ochtenddienst
Dopen
Openbare geloofsbelijdenis
H. Avondmaal

Broeders en zusters, in deze bijzondere dienst waarin zowel de sacramenten van doop en avondmaal zullen worden bediend en waarin een broeder belijdenis af zal leggen van zijn geloof, hebben we bijzonder veel reden om de Here te loven. In de preek en in onze liederen zal daarom het prijzen van de Here centraal staan. Na votum en zegengroet zullen we de Here loven met het zingen van Psalm 65 de verzen 1 en 3. Maar we beginnen deze dienst met onze afhankelijkheid van de Here te belijden en te luisteren naar de woorden waarmee Hij ons begroet. Uit eerbied voor de Here zullen we dat staande doen.

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Lied: Psalm 65 : 1 en 3**
4. **Lezing van de wet**
5. **Lied: Psalm 65 : 2 (over de Here die al onze daden ziet)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Openbare belijdenis van zijn geloof door Robertus Christoffel Theodorus Rath**
8. **Zingen : Lied 456 : 1, 2 en 3**
9. **Bediening van de Heilige Doop**
10. **Zingen : Lied 335 : 1- 5 voorafgaand aan bediening**
11. **Zingen : Lied 335 : 6-9 na bediening doop (staand)**
12. **Schriftlezing: Psalm 63**
13. **Tekst: Psalm 63 : 6**
14. **Woordbediening**
15. **Lied: Psalm 63 : 2 en 3**
16. **Dankzegging en voorbede**
17. **Klaarmaken tafel: Gezang 3**
18. **Tijdens viering: Gezang 28 - 30**
19. **Slotzang: Psalm 81 : 1, 4, 7 en 8**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Hebt u, net als David in Psalm 63, ook jubelende lippen? Onze lippen kunnen veel over ons zeggen. Lippen spreken. Ook zonder woorden. Want ze laten van iets zien van wat er in ons leeft. Als we op onze lippen bijten vertellen we dat we gespannen zijn. Of als we met onze lippen trekken vertellen we dat we zenuwachtig zijn. Lippen spreken ook zonder woorden. En de lippen van David jubelen. En u begrijpt wel, daar komen woorden aan te pas. David jubelt over de Here. Want hij is verzadigd door de goedertierenheid van de Here.

Kent ú dat gevoel? Verzadigd zijn als u denkt aan de goedertierenheid van onze God? Als u denkt aan die vriendelijkheid en liefde waarmee God u tegemoet treedt en u omringt? Spreken uw lippen dan van de Here of blijven ze onbewogen en stil? Openen we onze lippen of houden we ze stijf op elkaar? Als dat laatste het geval is, dan mogen we ons wel afvragen of we de goedertierenheid van de Here wel kennen. En ik bedoel dan niet zozeer het kennen met het hoofd. Nee, ik bedoel dan kennen, zoals de Bijbel dat woord “kennen” gebruikt, in de betekenis van “gelovige ervaring hebben met”. Hebt u Gods goedertierenheid al wel eens ervaren? Hebt u die in uw hart gevoeld? Hebt u die in uw lichaam gevoeld?

Want dat het hier over een gevoel gaat is duidelijk. Want verzadigd zijn is een gevoel. De jongens en meisjes weten ook wel wat verzadigd zijn is. Dat is dat lekkere gevoel als je je buikje rond hebt kunnen eten. Dat geeft een soort gevoel van rust en genot. Dan zeg je: hè, wat heb ik lekker gegeten. Een dergelijk gevoel van rust en genot krijgt David ook als hij denkt aan de vriendelijkheid en liefde van de Here, zijn God. Als bijvoorbeeld, zo zegt vers 7, 's avonds op zijn bed en nadenkt over de liefde van de Here. Of om het wat moderner te zeggen: als hij over de liefde van de Here ligt te mediteren.

En nadenken over Gods goedertierenheid was voor David niet iets vaags. Nee, hij dacht daarbij aan allerlei momenten in zijn leven waarin hij die goedertierenheid had ervaren. Bijvoorbeeld toen hij de reus Goliath versloeg. Of toen de Here hem genadig was nadat hij als koning van Israël zo diep was gevallen. In zijn zonden met Batseba en het laten doden van haar man Uria. God had hem vergeven. Wat een wonder! En zo kon David nog veel meer momenten aanwijzen waarin hij Gods liefde had ervaren. En hij keek

daar niet alleen met dankbaarheid op terug. Maar hij verheugde zich daarom elke dag weer over het feit dat hij met deze God mocht wandelen.

Nu zegt u misschien: die David had makkelijk praten, die had een prachtig leven. Als ik net zo'n leven als David had gehad, dan zou ik ook voldoende stof hebben om over de goedertierenheid van de Here te mediteren. Maar David heeft niet mee hoeven maken, wat ik mee maak. Die had niet te maken met zorgen in zijn gezin. Die had niet te maken met ziekte of handicap. Die had niet te maken met eenzaamheid. Maar, broeders en zusters, David heeft deze dingen wel zeker gekend. En waarschijnlijk nog wel sterker dan wij. Is hij niet door zijn eigen zoon Absalom uit zijn huis verdreven? Had die zoon niet op het dak van zijn paleis gemeenschap had met zijn vrouwen? En er zijn exegeten die deze Psalm ook in die tijd plaatsen, omdat er in vers 1 gesproken wordt over een verblijf van David in de woestijn en in vers 10 over mensen die David proberen te doden. Nu heeft dat ook plaats gevonden in de dagen dat Saul nog koning was. Maar uit vers 12 blijkt dat David al koning is als hij deze Psalm dicht. Dus de omstandigheden waarin David verkeert zijn alles behalve fijn, maar toch vindt hij rust en bevrediging als hij aan de vriendelijkheid en liefde van de Here denkt.

Is dat niet iets om jaloers op te zijn, broeders en zusters, om in de moeiten van dit leven toch rust en bevrediging te vinden? In dit leven, op deze wereld, waar het leven nooit alles brengt wat we hopen en waar we naar verlangen. Ja, waarin het leven ons toch nooit helemaal kan vervullen, kan verzadigen, omdat wij zelf dat door de zonde onmogelijk hebben gemaakt. Dit aardse leven zal geen mens ooit echt kunnen vervullen. Soms kan het daar wel even op lijken, maar dat is altijd maar van korte duur. Maar wie kan genieten van de goedertierenheid van de Here, die kan een rust en geluk vinden die wel verzadigt, omdat niets of niemand ons deze goedertierenheid kan afnemen. Ja, wie de goedertierenheid van de Here kent weet dat God ook de moeiten in dit leven laat meewerken ten goede. Wie in het geestelijke leven met de Here bevrediging zoekt en vindt in Jezus Christus, die leert met een onbevredigd vlees omgaan.

En die bevrediging van onze geest wil de Here ons vandaag weer geven. Door ons te laten zien dat Hij doorgaat met zijn werk van liefde en goedertierenheid. Zoals we dat zien in de bekering en geloofsbelijdenis van onze broeder Rob Rath en in de geboorte en doop van Willem Rath.

En Hij laat ons die straks ook ervaren in de viering van het Heilig Avondmaal. Want het brood dat wij breken is het heerlijkste teken van Gods goedertierenheid. Want het is het tastbare bewijs dat de Here Jezus zijn leven heeft gegeven voor onze zonden. Uit liefde voor ons. En Hij geeft het ons als voedsel voor onze ziel. Het is maar een klein stukje brood, maar als u het ontvangt als bewijs van Gods liefde voor u, zal het u meer verzadigen dan de rijkste maaltijd er ooit op aarde is aangericht of zal worden aangericht. En zo geeft Hij ons ook de wijn als verkwikking voor onze ziel. Opdat onze zielen daardoor worden verkwikt in het geloof dat God ons vriendelijk gezind is, omdat we de wijn ontvangen als teken van het bloed van de Here Jezus. Het bloed dat Hij heeft vergoten als betaling voor onze schuld. Vier dan zo het Heilig Avondmaal en overdenk de goedertierenheid van de Here en laat u door de liefde en vriendelijkheid van de Here verzadigen. En jubel over deze liefde waarmee de Here u omringt.

Amen